

Minä, Jürgen Berthold Herbert Schwenson synnyin lokakuun 1. päivänä 1931 Mecklenburgin Güstrowissa. Isäni Bernhard Schwenson (s. 31.8.1903) oli ammattisotilas ja vuonna 1934 hänet siirrettiin Perlebergiin ja vuonna 1936 Bremeniin. Äitini oli Margarethe o.s. Mundt, syntynyt 12.7.1906. Minulla oli nuorempi sisar Brigitte, joka valitettavasti kuoli vajaa 4-vuotiaana aivokalvontulehdukseen vuonna 1937.

Samana vuonna isäni joutui eroamaan armeijan palveluksesta vaikean keuhkosairauden/ tuberkuloosin vuoksi. Parantumisen jälkeen hän suoritti verovirkailijan tutkinnon ja vuonna 1940 muutimme Lyypekkiin, jossa isäni työskenteli verovirastossa vuoteen 1962 saakka, jolloin hän jäi sairaseläkkeelle. Kävin kansakoulua Bremenissä ja Lyypekissä sekä vuodesta 1942 keskikoulua Lyypekissä. Sodan päättymisestä 1945 aina kesään 1946 meillä ei ollut lainkaan koulua. Päätökseni koulun 1949 olin lukuaineissa luokkani priimus.

Sen jälkeen opiskelin kolme ja puoli vuotta silmäoptikoksi Optiker Kroschel nimisessä firmassa Lyypekissä oppipoika-kisällä systeemillä. Kerran viikossa oli teoriaopetusta Hampurin optikkokoulussa. Valmistumiseni jälkeen sain syksyllä vuonna 1952 tarjouksen suomalaiselta firmalta Instrumentariumilta tulla Suomeen optikon työhön, koska Suomessa oli puute optikoista. Palkkani olisi 30.000,- markkaa, asunto ja lounas firman omassa ruokalassa. Mietin tätä asiaa pitkään ja keskustelin tietysti vanhempieni ja työnantajani kanssa ja päätin sitten lähteä pari kolmeksi vuodeksi auttamaan ”hädänalaisia” suomalaisia.

Huhtikuun 28. päivänä 1953 saavuin sitten rahtilaiva Julianalla Helsinkiin ja astuin ensimmäisen kerran Suomen maankamaralle Katajanokalle, siellä missä on nyt Viking-termiinali. Omaisuuteni mahtui yhteen matkalaukkuun ja taskussa oli hieman rahaa. Työskentelin Instrumentariumin työpajassa yhdessä 20 suomalaisen työtoverin kanssa, heistä 14 oli suomenkielisiä ja 6 puhui ruotsia. Minulla oli myös saksalainen työtoveri Horst Wülfing, jonka kanssa asuin vuoden Käpylässä Olympiakylässä rouva Sirkka Laine-Mikkolaisen alivuokralaisena. Sirkka oli entinen kaunoluistelun Suomen mestari. Vuoden kuluttua osasin jo puhua hyvin suomea ja ruotsia ja minut nimitettiin liikkeen puolelle asiakkaita palvelevaksi optikoksi.

Keväällä 1954 muutin uuteen alivuokralaisasuntoon Katajanokalle Pormestarinrinteelle suomalaisen diplomaatin Toivo H. Heikkilän isoon huoneistoon. Siellä tutustuin neiti Faina Järvenpään, joka asui myös samassa huoneistossa. Hän oli kotoisin Salmista, Laatokan-Karjalasta. Hänen perheensä evakuoitiin Suomeen kesällä 1944, koska heidän kotitilansa oli jäävä uuden valtakunnan rajan toiselle puolelle. He asettuivat Savon maakuntaan, Kangaslammen Viljolahden kylään, josta ostivat Haapaharjun maatilat menetetyistä omaisuudesta saadulla korvauksella.

Faina ja minä kihlaudimme syntymäpäivänäni 1.10.1954 ja meidät vihittiin 7.12.1954 Helsingin maistraatissa sekä 12.12.1954 ortodoksisten kirkollismenojen mukaan Viljolahden Haapaharjun maatilalla.

Vietimme 7.12.2014 vielä kuusikymmenvuotis- eli timanttihääpäiväämme yhdessä Fainan vaikeasta sairaudestaan huolimatta. Rakas vaimoni kuoli 25.1.2015 neljä päivää 85-vuotissyntymäpäivänsä jälkeen.

Minulla on neljä lasta: poika Cyril (s. 11.7.1956), poika Bernd (s. 29.11.1957) sekä kaksostytöt Cecilie ja Faina, (s. 14.4.1959).

Vanhin poikani Cyril on asunut vuodesta 1976 Saksassa, on apteekkari ja hänellä on vaimonsa Marenin kanssa 5 lasta: Elina, Hendrik, Kolja, Lauri ja Joel. Työnteon lisäksi hän on harrastunut vuosikymmeniä postimerkkeilyä. Tähän harrastukseen liittyen hän on saanut paljon kansainvälistä tunnustusta, mm. Englantilaisen Royal Philately Society Fellowship arvon. Hän on sekä Suomen että Saksan filatelistiliittojen virallinen aitouttaja. Tämä työllistää häntä paljon eläkepäivillään.

Toinen poikani Bernd on nykyisin vuonna 1961 Tampereelle perustamani optikkoliike Oculus Optiikan omistaja. Hänellä on kolme lasta ensimmäisestä avioliitostaan Suzanne Sjöholmin kanssa: Camilla, Max ja Mikaela. Suzanne on Instrumentariumin edesmenneen työtoverini Göran Sjöholmin tytär. Heidän kotikielensä on ruotsi. Bernd, joka kutsutaan myös Bobiksi, perusti uusioperheen vuonna 2005 menemällä naimisiin erikoislääkäri Marisanna (o.s. Saari) kanssa, joka toi mukanaan uuteen perheeseen myös kolme lasta nimiltään Juuso, Janne ja Viliina.

Tyttärelläni Ceciliellä on aviomiehensä, englantilaisen Adrian Benfieldin kanssa kaksi tytärtä, Saara (synt. Suomessa) ja Amy (synt. Bruneissa), jotka asuvat Englannissa. Cecilie ja Adrian ovat maailmankiertolaisuuden (Englanti, Borneon Brunei, Abu Dhabi ja Libya) jälkeen asettuneet asumaan Urjalaan.

Tyttärelläni Fainalla ei aviomiehensä Lasse Kanervan kanssa ole lapsia, mutta hän pitää tyttärenään Lassen tytärtä Joy Kanerva-Pulkkista Lassen aikaisemmasta suhteesta. Minulla on siis 10 + 1 lastenlasta ja 4 + 3 lastenlastenlasta. Joylla, siis 11. lapsenlapsellani on kolme tytärtä, jotka ovat nyt myös minun lapsenlapsenlapsiani. Me olemme eurooppalaisia kosmopoliitteja ja kommunikoimme neljällä kielellä, suomeksi, ruotsiksi, saksaksi ja englanniksi.

Miniäni Marisannan sekä tyttärieni Cecilien ja Fainan yhteinen 60-vuotissukujuhla

Minulta on kysytty varmaan satoja kertoja, mistä nimi Schwenson on peräisin. Esi-isäni Nils Svensson on syntynyt Stångbyssä Etelä-Ruotsin Skånessa. Hän muutti 18-vuotiaana nuorena miehenä siirtolaiseksi Mecklenburgiin Pohjois-Saksaan. Hän meni naimisiin saksalaisen Elisabeth Willoeperin kanssa ja kun heidät vihittiin, sanoi saksalainen ev.-lutherilainen pappi: ”Svensson? Ei meillä ole sellaisia nimiä ja muutti nimen Svensson Schwensoniksi. Yksi heidän lapsista oli isoisäni Wilhelm Schwenson.

AHNEN TAFEL

1) Name: Schwenson, Vorname: Jürgen, Geburtsort: Jork, geboren in: Teterow, am: 1.10.31, Bekenntnis: ev.-luth., Stand: Wohnung: ...

Vermählt in: ... am: ...

Gebrauchliche fippenhandliche Zeichen: * geboren, + getauft, - gestorben, □ verheiratet

Auch Du ...
 deutscher Junge und Du deutsches Mädel kannst durch Sparen dem Vaterlande dienen. Spargroschen schaffen arbeitslosen Volksgenossen Verdienst und erleichtern Dir Dein späteres Vorwärtskommen. Wir verzinzen auch die kleinsten Einlagen.

Sparkasse der Stadt Teterow
 mit dem Original-Notenbuch-Sparplan

Vuonna 1957 vaihdoin työpaikkani Helsingissä Kultakönni-nimiseen kello-kulta-optiikka yritykseen. Heinäkuussa 1959 muutimme työn perässä Tampereelle, jota tuolloin lukuisten isojen teollisuusyritysten vuoksi sanottiin Suomen Manchesteriksi. Kultakönnin Tampereen liike oli Tempon talossa, Hämeenkadulla ja minä hoidin sen optista osastoa.

Tutustuin tavaratalo Tempon johtajaan Wilhelm ”Willi” Morneen. Hän oli Baltian-saksalaista sukua ja oli hyvin värikäs persoona, Tampereen julkikkisia. Kesällä 1960 hän vuokrasi meille kesämökin Ylöjärven Lempiäniemestä, joka ei ollut järven rannalla. Tämä sopi meille hyvin, kun lapset olivat pieniä ja hyvin vilkkaita. Ei tarvinnut pelätä, että hukkuisivat järveen. Näsijärvi oli kyllä 300 metrin päässä ja kävin poikien kanssa siellä joskus ongella.

Aku Ankan lukuhetki kesämökillä

Vuoden 1961 alkupuolella asiakkaani, Helsingin Osakepankin johtaja Väinö Nikander (Iso-Niku) otti kanssani puheeksi oman liikkeen perustamisen ja hänellä oli heti tarjota siihen liikehuoneisto Valioasun talosta, Näsilinnankadun puolella. Tämä johti siihen, että perustimme vaimoni kanssa uuden optikkoliikkeen, joka avasi ensimmäinen kerran ovensa asiakkaille 6.3.1961. Optikkoliikkeen nimeksi tuli Oculus Optiikka. Oculus on latinaa ja tarkoittaa silmää. Iso Nikun vaimo oli aikoinaan upea oopperalaulaja "Antonietta Toini." Hän oli silloin ainoa suomalainen

taitelija, joka oli esiintynyt Milanon Scalassa. He asuivat samassa Valioasun talossa, jossa Oculus Optiikka oli ensimmäiset 25 vuotta. Toini Nikander tuli vuosien mittaan monet kerrat liikkeeseen vain juttelemaan saksaksi kanssani.

Oculus Optiikka sai nopeasti hyvän maineen ammattitaitoisena optikkoliikkeenä ja se toi mukanaan paljon yhteiskunnallisia ja sosiaalisia kontakteja. Tutustuin silmä lääkäri Kauko Niemiseen, jonka poika Jukka oli sitten minulla työssä jonkun aikaa. Kauko lähetti meille asiakkaita ja minä lähetin hänelle potilaita, jotka mielestäni tarvitsivat lääkäriä. Kaukosta tuli hyvä ystävä, joka usein tuli kotiimme saunomaan ja ottamaan "kupilliset"!

Muutettuamme Tampereelle 1959 asuimme ensimmäiset vuodet Kauppakadulla Kultakönnin työsuhteasunnossa. Vuodesta 1961 vuoteen 1964 asuimme kolmessa paikassa. Sarjantiellä, Hippoksenkadulla ja yhden vuoden Hämeenpuisto 43-45, Tiilisuistossa.

1964 muutimme Ruotulaan Laalahdenkadulle omakotitaloon, joka oli arava lainoitettu, 99 m² + sauna- ja autotallisiipi. Ruotulan uudelle asuinalueelle muutti paljon samanhenkisiä perheitä yhtäaikaan. Aikuiset ja lapset ystäväystyivät nopeasti. Oli paljon yhteisiä juhlia ja saunailtoja jne.

Simca Ariane 1963

Plymouth Valiant 1965

70-luvun alussa huomasimme Aamulehden ilmoituksesta, että Kunnastiellä olisi 1.100 m² tontti myynnissä. Se huutokaupattiin Teppa Gummeruksen asianajotoimistossa. Menimme sinne ja kun tarjosimme viimeisenä 22.000 markkaa, niin Teppa löi sen meille kiinni.

Arkkitehti Eero ”Roope” Saari (Bobin vaimon Marisannan isä) oli Kauppaseurasta tuttu kaveri ja annoin hänelle tehtäväksi suunnitella meille omakotitalon. Muutamista ehdotuksista hyväksyimme sitten yhden. Meillä ei ollut varaa antaa urakkaa millekään isolle rakennusfirmalle, vaan laitoimme ilmoituksen lehteen ja saimme sitä kautta useita tarjouksia eri rakentajilta.

Kirvesmies Antti Vuolle teki tarjouksen, jonka hyväksyimme. Heinäkuussa 1972 aloitettiin rakentamaan 450m² taloa Kunnastielle. Antti ja hänen appiukkonsa olivat taitavia rakentajia ja heidän kautta saimme myös kaupungin parhaan muurarin Erkki Östringin töihin rakennukselle. Putki-, sähkö-, ja maalaustyöt hoidettiin urakoina pienten yritysten kanssa, jotka itse neuvottelin. Minä hoidin myös itse kaikki rakennustavarahankinnat eri firmoista, mm. Starckjohannilta ja Tampereen Puusta. Hoitamalla nämä itse sain tingittyä edulliset hinnat. Talon kokonaishinnaksi tuli noin 300.000 mk. Poikien kanssa osallistuimme jonkun verran myös töihin, kannoimme tiilet telineelle ja muita pikkuhommia. Muutimme 15.3.1973 taloon, jossa asuimme 38 vuotta. Ne olivat elämämme onnellisimmat vuodet.

Musiikki on ollut koko elämäni ajan rakas harrastus. Kesällä 1953 heti Suomeen tultuani, olin kollegani Göran Sjöholmin tanssiyhtyeessä laulusolistina. En tietenkään voinut aavistaa silloin, että meistä tulisi sukulaisia 1980-luvulla, kun lapsemme menivät naimisiin. Kiersin Göranin yhtyeen kanssa koko kesän -53 Etelä-Suomen tanssilavoilla. Aloitin klassisen musiikin konserteissa käymisen jo 60-luvun alussa Tampereelle muutettuamme ja se on jatkunut tähän päivään saakka.

Liityin vuonna 1962 tunnettuun tamperelaiseen mieskuoroon ”Mieskuoro Laulajat”. Kuoron mukana osallistuin mm. vuonna 1965 Montreuxissa suureen kansainväliseen kuorokilpailuun, jossa voitimme legendaarisen Tauno Solan johdolla 3. palkinnon yli 20 kuoron joukosta. Solistimme oli oopperalaulaja Mauno Kuusisto, jonka kanssa ystävästyin.

Myös teattereissa käynnit kuuluivat harrastuksiimme ja meillä oli vuodesta 1964 alkaen Tampereen Teatterin ensi-ilta liput, riviltä 2, paikat 33 ja 34, jotka saimme, kun erään tunnetun tamperelaisen lääkärin vaimo kuoli ja hän lopetti teatterikäynnit. Vuonna 2011 luovutimme paikat Bobille ja Sannalle ja he istuvat nyt niillä samoilla paikoilla kuin mekin 47 vuotta TT:n ensi-illoissa.

1964 liityin jäseneksi Tampereen Kauppaseuraan ja toukokuussa vuonna 1965 minut hyväksyttiin jäseneksi Vapaamuurariveljeskuntaan. Olen kunniajäsen kahdessa loosissa, (omassa Ratina Loosissa ja saksankielisen Nordost Loosissa Helsingissä) ja kunniajäsen myös ”Rose Croix Castor Chapterissa” ja marraskuussa 2015 minusta tuli 50 vuoden jälkeen kunniavapaamuurari.

1965 Tampereelle perustettiin golfklubi Tammer-Golf, jonka perustajajäsen olen. Kun golfkenttä sitten vuonna 1969 avattiin, olimme koko 6-henkinen perhe innolla mukana uudessa harrastuksessa. Myös osa lapsenlapsistani on ollut pienestä pitäen mukana Tammer-Golfin toiminnassa. Klubin 50-vuotisjuhlassa 2015 minulle ojennettiin Suomen golfyhdistyksen kultainen ansiomitali.

Jürgen, Max, Faina, Bobi ja Camilla Schwenson, golfia kolmessa polvessa s. 6

Vuonna 1978 liityin jäseneksi Pyynikin Rotariklubiin, joka on yksi Tampereen kuudesta rotariklubista, jonka jäsen olin 25 vuotta.

Yli 40 vuoden työnteon jälkeen rakkaassa ammatissani luovutin liikkeen 1.1.1993, osittain myös terveydellisestä syystä, pojalleni Berndille. Hän on johtanut sitä siitä lähtien menestyksellisesti. Yrittäjätoiminnan lisäksi hän oli 12 vuotta suomalaisen optikkoliiton puheenjohtaja. Hän on ollut myös Suomen edustaja kansainvälisessä yhdistystoiminnassa lähes 30 vuotta, mm. Pohjoismaiden Optikkoneuvoston presidenttinä kaksi eri kautta, 2 vuotta "European Council of Optometrie and Optics" eurooppalaisen kattojärjestön presidentti ja oli myös Suomen edustaja Maailman Optikkoliiton (WCO) hallituksessa. Vuonna 2019 hänet valittiin eurooppalaisen "European Academie of Optometrie and Optics" tulevaksi presidentiksi. Tämän tehtävän hän ottaa hoidettavakseen vuonna 2021. Hän on myös ensimmäinen suomalainen optikko jolle on myönnetty "Fellow of European Academy of Optometry and Optics" arvo. Sanonkin usein: "Omena on pudonnut kauaksi puusta".

Rakas vaimoni sairastui 2012 Alzheimerin tautiin ja hän kuoli yli kahden vuoden hoivakotihoidon jälkeen 85-vuotiaana 25. tammikuuta 2015. Minusta tuli marraskuussa 2012 kaatumisen ja murtuneen lonkkaluun seurauksena liikuntavammaisen invalidi ja minun on täytynyt sen vuoksi luopua eräästä rakkaimmasta harrastuksestani, golfista 42 vuoden jälkeen.

Asun vielä omassa kodissani Tampereen keskustassa, alle 100 metrin etäisyydellä paikasta, johon perustin Oculus Optiikan vuonna 1961. Liikun rollaattorin avulla ja saan aamuin illoin päivittäistä apua kodin-hoitajilta. Ulkona liikun omalla akkukäyttöisellä sähköpyörätuolilla, jonka avulla kauniilla ilmalla voin tehdä monienkin kilometrien pituisia retkiä kauniissa Tampereen kaupungissa, joka on ollut yli 60 vuotta rakas kotikaupunkini ja jonka syntymäpäivä on, niin kuin minunkin, 1. lokakuuta.

Olen vieläkin vieraillut jonkun kerran vuonna 1981 perustamassani Ratina Loosissa nro 91, joka kuuluu ”Vapaiden ja oikeutetun Vapaamuurarien Suomen Suurloosi” veljeskuntaan ja kokoontuu 9 kertaa vuodessa. Valitettavasti minun täytyy nyt huonon fyysisen kuntoni vuoksi luopua tästäkin rakkaasta harrastuksestani.

1990 valmistui Tampere-talo ja siitä lähtien kävimme säännöllisesti Tampereen Filharmonian konserteissa, 11 konserttia syksyllä ja 11 konserttia kevätkaudella. Sitten rakas Fainani sairastui Alzheimerin tautiin ja minunkin täytyi pitää vuoden tauko, koska olin hänen omaishoitajansa. Invaliditeettini takia hän siirtyi 2012 hoivakotiin ja pystyin taas jatkamaan konserttikäyntejäni alkaen vuodesta 2013. Valitettavasti nyt on ruumiillinen kuntoni kuitenkin huonontunut niin paljon, että minun on pakko luopua 30 vuotta kestäneistä konserttikäynneistäni.

Vuonna 2003 minulla diagnostisoitiin eturauhassyöpä, joka saatiin sädehoidolla vaimentumaan. 2017 tämä syöpä kuitenkin taas aktivoitui ja on nyt valitettavasti levinnyt myös luustooni. Sairaus on seurannassa eikä vaadi tällä hetkellä toimenpiteitä.

Milloin minun täytyy jättää hyvästit tälle maailmalle, sitä ei voi vielä sanoa, mutta olen valmis lähtemään tuonpuoleisiin, elikkä siirtymään ”Ikuisen Itään” niin kuin me Vapamuurarit tavataan sanoa. Sanon kaikille rakkailleni kiitokset heidän huolenpidostaan ja olen Herralle kiitollinen jokaisesta hänen lahjoittamastaan päivästä ja pitkästä hyvästä elämästä, joka on tullut osakseni.

Elämäntyöni, Oculus Optiikka täyttää 60 vuotta 6. päivä maaliskuuta 2021. Se on vanhin yksityinen optikkoliike Tampereella, joka on saman perheen hallussa. Siinä juhlassa haluan vielä olla mukana!

Perheen yhteiset asunnot:

1. Helsinki, Herttoniemi, alivuokralaisasunto, (1954-1955)
2. Helsinki, keskusta, Eerikinkatu, 11 m² alivuokralaisasunto (1955-1956)
3. Helsinki, Pohjois-Haaga, Adolf Lindforsintie 7, 8krs. arava-asunto (1956-1959)
4. Tampere, keskusta, Kauppakatu 4 (1959-1961)
5. Tampere, Kissanmaa, Sarjantie (1961, 3kk, liian kallis)
6. Tampere, Kissanmaa, Hippoksenkatu (1961-1963)
7. Tampere, keskusta, Hämeenpuisto 43-45 (1963-1964)
8. Tampere, Ruotula, Laalahdenkatu 13, aravatalo (1964-1973)
9. Tampere, Kissanmaa, Kunnastie 3 (1973-2011)
10. Tampere, keskusta Hallituskatu 15 B (2011-)

Autot:

1. Skoda Octavia
2. Simca Ariane (IU-930)
3. Plymouth Valiant (HNC-63)
4. Opel Commodore (IKA-13)
5. Volvo 343
6. Volvo 345
7. Rover 820
8. Opel Vectra
9. Chrysler Neon

